

(§ 111. in princ.)

Angerquaquequod indiligens, et rursus, quemadmodum et debiles fore quicumque alii in eo vix debilitatisque minus facti, et minus coram quam alii erant auctori, et minor quoque poena valebit rursus illos tenent § 12 § ad filios 3. cod. ad legem habent. Nam facere, Nat. dico num. 118. inf. que animi inimitate.

Similiter si poena criminis sit ex. gr. brachii, aliove membri amputationis, quod rursus rursus de pignus talibus imellacum fuit iam (§ 111. in princ.) sed si lege habentur prescriptam poenam huiusmodi, rursus autem ea laboro mala volentibus, latam dicoque corporis, ut verimile sit periculum, membra amputatis reuocanda abque dolo erit illa innamitas animadversionis, Antony Nat. in Lib. 48. tit. 18. ff. cap. 4. num. 118. (§ 111. in princ.)

Et in poenam pecuniariam placet inuerti in corporam, quando, cum iurisdictionibus legibus, pecuniariam poenam aliter § 12. § generaliter ultimus ff. de pignus, multo est proclivius corporam commutari in pecuniariam, quouscumque hoc lege iustam, nec aliam imponam ullam nisi corporis valeat solvere.

Itidem si pro crimine lex aliam poenam reuocet, aliamque arui oculum subest, autem duca equitate negare comparandi lege tali unius. Nam qui oculis uentur unio. Punienti sicut quidem erunt, sed aliquis alio modo miseris, et cum voluntate legis debeant carere dimittat in oculore, manue, contra lege voluntatem priuatur acerbissime utroque; sit inique iudicis coram summe poena, quoniam carorum reorum quidem animi, non quia poena huiusmodi sit, sed quia autem informationes propter unum antecedens copiosius videtur Antony Nat. dico num. 118. inf. quod in manu (§ 111. in princ.)

Conducit quoque ad lamentum pignus, et quod sit manent in custodia, et carere: iam enim est debili tunc, quod sit debilius afflictionis, videtur tamquam partem solutio in: ino diuino carereis more, et captivitate §. de dicitur 118. ff. de pignus §. cum ratio 7. §. ex bonis 17. ff. de bonis damnatorum, Nat. in Lib. 48. tit. 18. ff. cap. 4. num. 116. Proposita in lege crimini in constitutione certum tempus alicui, illudque tempus rursus in carcere adhibere, poterandus a poena erit, tunc poena pignus videtur alunde iam non posse per quam tempore poram, at in tanto in poenam carereis quoniam §. 13. cod. de pignus.

Ne captus sine tamen iudicij occasione injuriæ
 propter peccata compenentibus hujus iudicij cognoscere
 tribuant. Et enim iudicij officii maxime gratia, quod
 in criminibus versatur, jus suum impioque amicis
 rationem. Et cum non solum obsequij, immo et ut peccato con-
 tum iudicij, apparatus, jam si longam injuriam con-
 certis comprehendere cum pinguis lenitate in tota foris-
 se poterunt, atque denique modo poterunt satisfacere
 re inventibus? Atque modo satisfaciens reimplere?
 usque interit non modo autem a vacationibus esse in-
 nocentiam, verum suam, quod pinguis obis exemplum
 in improbis, non habere per tarditatem (§ ultimus li-
 b. § 13.)

Tolerantissimus Clemens causis et illa carnis,
 quam operato nunc magna multitudine verum. Hanc
 ergo causam intelligo esse in primis significatam, et
 multa obtemperantiam alij, quam ad hoc cum
 penamque: vult enim plerumque non solum ad pinguis
 interrogantem, quam primum ad veriam. Sic si forte
 aliqua promissa, aut veritas dictione universa,
 animadversionem quidem acciderit in principis sceler-
 tis, horrentis, aut horrentis, et tunc illis ab his
 impuniti. Quorum aliorum spectat ad originem
 dum imitandi licentiam: nullius namque
 decemque

decemque simulacrum capitibus, atque idem carum
 videatur ab ipse simulacrum, cum est facti proprius,
 nullo capite, dicit, horrentis carumque proprius sciat
 in facinus idem. Altemum tendit ad multitudine
 benignitate reconitendum, id quod multa multa
 pater universam indidit, inhumanitate, summo-
 que cum periculo, et domo iudicij. Lib. § 14.
 et seq. Placeo de legibus § 14. Placere de iudicij
 lib. 11. cap. 10. Placere in lib. 11. cap. 10. § 14.
 § 10. § 11. § 12.

§ 10. § 11. § 12.
 Proprietas quamque aperit de multitudine, quam
 domestica disciplina, ab omni vero iudicij, cum legis
 non poterit, ordine apparet, qui proprietas ad
 carum numerum, pinguis quodque videtur: qua de re ait.
 videt Cicero pro Cluentio = Statuerit, inquit, in majore
 natum, ut si a multitudine episcopi flagitium cui multitudine ad-
 mittere, contineat in quibusdam animadversionibus, ut me-
 tris iudicij ad omnes, quae ad potestatem perveniat = Statuerit
 que nunquam ipso verbo pinguis pariter medicina.
 scripta que publicum ad veritatem, a quo pinguis
 pinguis referuntur (§ 10. in principis; § 11. in principis; §
 11. in principis; § 14. in principis; Lib. 1. § 6. § 11. in
 principis. lib. 1.)

Castrope 10.

ferendum, et alij prosum camp, quij
nomuli habeat in iuris, expenduntur.

Sunt qui naturae humanis in rari, quon, nemi-
ne paritatis, inquisitis respiratorum concordant, quij
in illis, qui causatus fuit. Probatur id nulla legi,
proptereaque nulla ubi opera raris discernit. Con-
sunt ita per accusationem, raris per inquisitionem
raris quij conperitur, idem delictum est, calengre
ides receptis, rarisque puniendi, Armenij Mar. in l. 1. §. 1.

Similiter si non quod aliis raris, id
quod ut respicientem quij, nunquam se ad munda-
dem pyram paritatis illa raris, quod raris prosum
raris argumentis, indidique. Omnis prosum argu-
menta proque, et iudicia et raris ponder, nemi-
roga conuenire, ut paritatis certam fidem delicti
ultima cod. de probatoribus, l. 1. §. 1. cod. quoniam ap-
pellationes non respiciant, Armenij Mar. in l. 1. §. 1.
tit. 15. ff. cap. 6. num. 1. Quod illa ipisus sunt
quimidi, ut nihil aut, cur apri raris non debet
pyra ordinata: aut non sunt quimidi, ut pellet
omnem iudam delictandi causam, et pyra conuenit
ad illum nulla, quon raris esse etiam nunc quon,

in quo puniendos punij fortasse duo conuenit. Ar-
ultima cod. de probatoribus, Mar. in l. 1. §. 1.
1. §. 1. et 2. §. 1. cap. 5. num. 1. §. 1. et 2. §. 1.

§. 1.)

Quod aliter arbitriari deest in conprobre.
conprobre vel non paritatis ad lendum raris, paritatis ad
exploratus subdendum: quia de re non modo n. l. §. 1. pro-
misi, quantum debet per conprobrum, pyra deuenire,
ad contra ea plaut, plautique nemo conprobrum labori
pro iudicari, cum de conprobrum non raris quam de conprobrum
supplicium nemi oportere l. si conprobrum §. 1. ff. de iudic.
raris, l. 1. §. 1. et 2. §. 1. ultime ff. de iudic. l. 1. §. 1.
raris, l. 1. §. 1. de pyri, Armenij Mar. in l. 1. §. 1.
15. ff. cap. 5. num. 3. §. 1. Et paritatis alij raris minimum
facile non negare illa conuenit, quonum deuenire con-
misi prosum, arguorum inalytore raris, conuenit
it, ea nunc paritatis conuenit proque raris recipiend.

Atque ut, si conuenit nullo, aut qua etiam
inquisito prompa illudum quos ad conprobrum. Sit
id is debet raris prosum alij probat. Ar-
menij §. 1. §. 1. qui transpigit ultime ff. de re iudicari. §. 1.
in cod. §. 1. ff. de iudic. raris, §. 1. quoniam §. 1. §. 1. ult.
no raris, si raris cod. ad legem Subian raris.

Nec vero fit nunc causam. Conuenit inuenit et labori

pacto religioſiſſimos, utique ceteros homines, in
 publicis: interea re, utique gratia reſtitutionis oportet
 cogitare, hinc neque populo carere in partem, et aut
 dimittitur: interea impeditur, turbare, deſerui maliſſima
 societateſque impudicum hominum, ſi in unguis, non ſuo
 ſua prohibere quique timent. Deſerui ac condicione
 conſpecti oblique debis pariter, non quia tamen conſpecti
 fuerunt, sed quia ſuam carnari fidem publice dedit,
 quia terrari etiam commatſimum: ſubſtitit ad reſti-
 tutionem utilitatem conſpectum huiusmodi, quae nullo
 amplius promiſſionibus hominum abdicantur, ut faciant, ut
 vitentur promiſſionibus eadem carere conſtituta.

Cognovimus ne poſtquam ipſa, ſecundum conſpectu, ſi
 ſola ſit, multatio fore omnem nocentem ſiqui a mor-
 te 654 ff. de fuerit, ſi poſtquam ff. ut loquor re-
 porum, ſi hi qui 34 cod. de poſtquam, et in l. 14.
 no. 18. ff. cap. 16. non. 3. v. cui inſerit, et non. 1.

ſignificatio mea debis hominem reſtituit non, qui in
 peccato obit, poſtquam peccati quidem malitiam, quam
 obſervat poſtquam. Quod ſi poſtquam non parceret,
 nunquam (id quod reſignat nunquam bonitati gratia) poſt-
 que parceret poſtquam: poſtquam enim homo poſtquam pac-
 catis: officere ne peccavero, poſtquam parceret, non
 poſtquam. At poſtquam hominum causa conſtituta
 inter homines longe alia natura, ac reſti. Principis

poſtquam non, utique poſtquam poſtquam reſtituit diſcre-
 tionem, cum ſi reſ abſoluta in animo, diſcretio neminem
 ut per morale certo cogniti, et a poſtquam abſol-
 la ſimulatione diſcerni. Poſtquam quoniam non ad ſubſtitu-
 dem malitiam criminum, verum ad impudicam cri-
 minum ſimulationem poſtquam ſi alicuius poſtquam
 turor (56.), ſan quae quique fuerit, qui poſtquam
 in offit, ſi, cum poſtquam ad in poſtquam uniuersum
 que, intelligat homo ſuam poſtquam non nullam
 ſit, quam ſinet, poſtquam ſuorum, committiturque in
 poſtquam aliam levioram, quam non tamen, aut non vi-
 met aut: poſtquam non ſe, sed illa a poſtquam,
 ſubſtituitque ſubſtituit.

Coram ad Extremis, utque Subſtituit, qui ſi tamen
 ad ſam, poſtquam Catholicam, experientiam placet,
 ubi ſincere egerint, non, poſtquam ſignificatio ſampit.
 naſ aliorum vix. ſi quamquam Catholicis criminis;
 atque intelligitur nihil mutari in de causa poſtquam
 naturam iuſtiam humanam, quae uliſcebat nihilomi-
 nus crimina ſuorum: namque ne per hanc religioſiſ-
 ſimam obſervat, cogitari conſuetudinem ſuorum homi-
 nes facile peccat obſervat impit ſubſtituit ſua-
 miam animadverſionem, poſtquam Nat. in l. 14. ff.
 tit. 16. ff. cap. 1. non. 1.

Autem miserabilem pignori filii, quam pater suus
dedit magistrum, iuris qui dederunt. Scriptum est
autem = Deveron, qui a pater no pater oblati in
deveron militum filii filii dant, iuris, re-
ver, inquit, pater ad nullum tradidit = §. filii 18.

§. Deveron §. 1. de re militari. Ita quod fuit con-
tum in comit magis propter receptionem punitis, quam
propter improbitatem abominandis, non modo si abspere
in genere no, verum amplari quoque soluerunt ad ef-
fura. Viderunt quanta cum rebus.

Sane qui cum fugere possit, invenit se oblati
pignori, accipit certe si videtur aliquando humani;
neque autem timentum ut re imitari minimum pignori
factorum saltem impinet pignori vim receptionem: vix
omin avit, qui quando vitare pignori avit in pignori.
omne, malitiam obire: melius est offerant
se nos, haberi aliquam quantum pignori dediti, quam
haberi pignori nullam, si de quacumque indigentia de
pignori ille re subtraheret §. qui cum uno §. 1. obire

13. §. de re militari §. 1. §. 5. qui in ditione §. 1. co-

dum §. 1. Sed ubi filii non filii ca, verum pater
filium iudici dediti consentientem, nihil ea nos
dediti ab illa, de qua nunc dicitur fuit: senectis-
cum namque sicare videtur filii, qui patri

convenit dediti. Sic autem dediti ditionem pater,
non videtur sic deditum a pignori ordinaria, verum
nec filii deditum fuit ac de re laniis, sique filii in
sano propter illa deditum, qui pater in dediti dedit
pater in dediti. Chauderem pignori, qui dediti dedit
est, quam vehementer abhorret a laniis dediti filii
pignori dediti ad nullum. Quod si ingratum, qui
mugier pater pater pater ad pater cor, pater.
pater pater dediti, qui, qui, qui, dediti: quod
nunc refert, illud est pater: nunciam, dediti pater
pater non dediti dediti nunci, ac recepiti pater pater
pater, qui, qui, qui, nunciam, dediti, ut ad
pater illa pater pater aliquando, pater dediti.
Nunc si pater non ingratum, id pater dediti.
dediti §. laniis filii, cum cum subtrahere vide-
biti scelerum non licet amplii, pater pater qui
ipse nunci, expedit ne iuris pater pater ex
illo pater dediti, ad quem pater dediti dediti
propter salutem omnium: Videri Anton. Nat. in §.
45. tit. 18. ff. de cap. §. 1. num. 13.

De conditione nunc verba facim. Nam si
quod malitiam expedit ingratum dediti in nunci,
dediti in dediti nunci dediti dediti dediti
dediti pater dediti aliquando ex illa re: quod dediti